

ת"פ 46638/05/22 - מדינת ישראל נגד מחמד סביתאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 46638-05-22 מדינת ישראל נ' סביתאן(עציר)

כבוד השופטת פנינה נויבירט	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
פרקליטות מחוז ירושלים	
ע"י ב"כ עוה"ד אילן אקוקה	
	נגד
מחמד סביתאן	הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מחמוד	

גזר דין

א. רקע כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בהתאם להסדר הטיעון בעבירות הבאות: במסגרת אישום מס' 1 - בעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן בעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275א לחוק העונשין. במסגרת אישום מס' 2 - בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין ועבירה של היזק בזדון לפי סעיף 452 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין. במסגרת אישום מס' 3 - בעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, בעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275א לחוק העונשין, וכן בעבירה של מעשה פזיזות לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין.

2. **עיקרי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן** - במועד שאינו ידוע במדויק, קשר הנאשם קשר, יחד עם מעורבים נוספים, לבצע, מתוך מניע גזעני, לאומני ואידיאולוגי, פעולות נגד כוחות הביטחון ונגד בית החושן - בית מגורים בשכונת א-טור, בו מתגוררות משפחות יהודיות.

עיקר עובדות האישום הראשון - במהלך חודש יולי 2021 חבר הנאשם עם אחרים. החבורה נאספה בסמוך לבית החושן, שם הצטיידו בזיקוקים אותם הביא אחד מחברי החבורה. שניים מחברי החבורה הלכו לכיוון בית החושן בעודם רעולי פנים וירו זיקוקים לעבר בית החושן. יתר חברי החבורה, בהם הנאשם, נעמדו על גגות סמוכים, לשם יידוי אבנים לעבר כוחות המשטרה כאשר יגיעו למקום. לאחר שירו הזיקוקים, הצטרפו השניים אל שאר החבורה. כשהגיעו כוחות המשטרה למקום יידו בני החבורה, בהם הנאשם, כל אחד כשלוש אבנים לעבר ג'יפ משטרתי שהגיע למקום. במעשיו

אלה השתתף הנאשם בהתפרעות, ויידה אבן לעבר כלי משטרתי במטרה להפריע לשוטר למלא את תפקידו.

עיקר עובדות האישום השני - ביום 29.3.22 בשעת לילה, נפגש הנאשם עם אחרים. לאחר שגמלה בליבם החלטה להשליך בקבוקי תבערה לעבר בית החושן ממניע אידיאולוגי לאומני, ובמטרה לגרום פחד או בהלה בציבור. לשם כך הצטיידה החבורה בבקבוק של ליטר וחצי בנזין. הנאשם ויתר חברי החבורה הלכו לבית החושן. שם הכינו האחרים בקבוקי תבערה על מנת ליידותם לעבר בית החושן. הנאשם ואחר תצפתו על בית החושן על מנת להזהיר את יתר החבורה מפני הגעת כוחות הביטחון. בזמן זה, השליכו מספר מתפרעים בקבוקי תבערה ויידו זיקוקים לעבר בית החושן ממרחק של כעשרים מטרים מהבניין. אחד מבקבוקי התבערה שנזרק על ידי החבורה פגע בחלון ביתה של משפחה. בבית ישן באותה העת תינוק בן חצי שנה, שמיטתו ממוקמת מרחק של כחצי מטר מהחלון. החלון החל לעלות בלהבות, והחדר התמלא עשן. אב המשפחה חילץ את התינוק מהחדר וכיבה האש באמצעות מים. במעשיו אלה שילח הנאשם בצוותא אש במזיד בדבר לא לו במטרה לפגוע באדם, ניסה לפגוע באדם בנשק מסוכן במטרה לגרום לו חבלה חמורה, וכן הזיק לנכס בזדון.

עיקר עובדות האישום השלישי - החל מיום 2.4.22, במהלך חודש הרמדאן 2022, התרחשו באזור הר הבית והעיר העתיקה אירועי הפרות סדר התפרעויות ותקיפות, שכללו פגיעה בכוחות הביטחון ובאזרחים על רקע לאומני וגזעני. בתחילת חודש הרמדאן (באפריל 2022) ישב הנאשם, יחד עם חמישה אחרים, בבית קפה בשכונת א-טור בירושלים. כשעבר ברחוב כלי רכב משטרתי, קרא הנאשם לחבורה לזרוק אבנים ולירות זיקוקים לעברו. החבורה עטתה רעלות פנים ויצאה החוצה. הנאשם ירה עשרה זיקוקים ושאר החבורה יידתה אבנים וזיקוקים לעבר הרכב. במעשיו אלה השתתף הנאשם בהתפרעות ויידה חפץ לעבר כלי רכב משטרתי במטרה להפריע לשוטר, כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, וכן עשה מעשה באש או חומר לקיח בדרך שיש בה כדי לסכן חיי אדם.

3. לא הושגו במסגרת הסדר הטיעון הסכמות לעניין העונש.

א. תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם הופנה לשירות המבחן למבוגרים לשם עריכת תסקיר, כנדרש על פי דין. בהודעה מטעם שירות המבחן מיום 8.12.22 עדכן שירות המבחן, כי הנאשם התנגד לשוחח עם שירות המבחן. פורטו ניסיונות שירות המבחן לגייס את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן - באמצעות שיחה שהתקיימה עימו בהיוועדות חזותית ובאמצעות שיחה טלפונית עם בא כוחו, אך הנאשם הבהיר כי אינו מעוניין לשתף פעולה. על כן לא היה ביכולת שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו ולבוא בהמלצה עונשית.

ב. ראיות לעונש

תסקיר נפגע עבירה

5. בתסקיר נפגע עבירה מיום 20.2.23 תוארו השלכות מעשיו של הנאשם על נפגע העבירה, תושב בית החושן, שחילץ את בנו התינוק מתוך החדר שהחל לעלות באשר כתוצאה מהאירועים מושא האישום השני. שירות המבחן תיאר את השלכות האירוע על נפגע העבירה, את הפגיעה בחוסן הנפשי, בהגדרה העצמית, בדימוי העצמי, בתחושת הערך העצמי ובתחושת הביטחון של נפגע העבירה, וכן תחושות פחד, חרדה (לגורלו ולגורל ילדיו), דריכות, חוסר שקט וחוסר השליטה אותן חווה נפגע העבירה. נפגע העבירה תיאר תסמינים פוסט טראומטיים של ילדיו, ובפרט של בנו הבכור, הכוללים בכי בלילה, ביעותים, בהלה בתגובה לרעשים, פחד להיות לבד ותלות מוגברת בהורים. על רקע קשיים רגשיים והתנהגותיים מאז האירוע שולב הבן הבכור בטיפול רגשי. נפגע העבירה שלל נזקקות למענה מקצועי לעיבוד טראומת הפגיעה והשלכותיה.

שירות המבחן התרשם מהשלכות נפשיות ורגשיות עמוקות וארוכות טווח של פגיעת הנאשם בנפגע העבירה ובמשפחתו. הוא המליץ כי יוטל על הנאשם פיצוי כספי עבור נפגע העבירה, בו יהיה יכול לעשות שימוש לצרכי שיקומו ושיקום משפחתו.

ג. טיעונים לעונש

6. לדברי ב"כ המאשימה, העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו ממניע לאומני אידיאולוגי מובהק. מדובר בשלושה אירועים שבוצעו בצוותא, כאשר הנאשם הוא חלק בלתי נפרד מאותה החבורה. המעשים שבוצעו היו מעשים שתוכננו היטב ומראש. מדובר בחבורה מאורגנת, כאשר לכל חבר בחבורה תפקיד. זאת בפרט באישומים 1 ו- 2. לדברי ב"כ המאשימה אין להקל ראש בתפקידו של הנאשם כתצפיתן באישום השני, שכן הנאשם לא נקלע למקום במקרה, ולא צפה בהתרחשות מהצד. הוא היה מעורב במעשה שבוצע בצוותא, כאשר הפעולות שבוצעו בגדר אישומים 1 ו- 2 לא היו יכולות לצאת את הפועל מבלי שכל אחד מחברי החבורה ממלא את תפקידו. אף יש לזכור כי באישום הראשון לקח הנאשם חלק פעיל בידי אבנים.

ב"כ המאשימה ציין, כי באישום השני הושלכו בקבוקי תבערה לעבר בית החושן ממרחק קצר של 20 מטרים ובאישום השלישי נורו זיקוקים אל עבר רכב משטרתי ממרחק קצר עוד יותר. הוא עמד על האפקט המצטבר של הירי בכל האישומים, כאשר אין המדובר בירי בודד או ביידוי בודד, וזאת לתכלית פגיעה בכוחות הביטחון וביושבי בית החושן. עוד עמד ב"כ המאשימה על הסיכון שנוצר בשל המעשה מושא האישום השני, שרק בנס לא הסתיים באסון.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר נפגע העבירה ועמד על השלכות המעשה על נפגע העבירה ומשפחתו. בנוסף עמד ב"כ המאשימה על עברו הפלילי של הנאשם, לחובתו הרשעה קודמת בגדרה מאסר על תנאי בר הפעלה.

הוא ציין כי הערכים המוגנים שנפגעו הם ערכי ההגנה על הציבור ועל ביטחונו, הגנה על שלמות הגוף, שמירת החיים, שמירה על ביטחונם של כוחות הביטחון, וכן עמד על חומרת הפגיעה בערכים אלה.

ב"כ המאשימה טען למתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים, נוכח שונות האירועים ומרווחי הזמן ביניהם. הוא עתר

למתחמים הבאים: באישום הראשון - מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר ל 20 חודשי מאסר. באישום השני - מתחם שנע בין 3 וחצי שנות מאסר ל-7 שנות מאסר, ובאישום השלישי - מתחם שנע בין 5 חודשי מאסר ל 12 חודשי מאסר.

באשר למיקום הנאשם בתוך המתחם - ב"כ המאשימה עמד על היות הנאשם צעיר, שהודה במסגרת הסדר טיעון כאמור ובכך חסך זמן שיפוטי. לצד זאת, לחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי ועדכני. על אף שעמדו לחובתו מאסר מותנה, והתחייבות כספית, לא נרתע הנאשם מלשוב ולבצע מעשים עברייניים, ואף חמורים מאלה שביצע בעבר, ובריבוי אירועים. ב"כ המאשימה עמד על כך שהנאשם סירב לשתף פעולה עם שירות המבחן, ועל כן לא הוגש בעניינו תסקיר, והדבר מעמיד בעירבון מוגבל את הודאתו בבית המשפט, אליה לא מתלווה קבלת אחריות מעבר לבסיסית. הוא ציין כי לא הוצגה כל אינדיקציה לחרטה, וכי ראוי, בנסיבות אלה, להתחשב בשיקולי הרתעת היחיד והרבים.

על רקע האמור, עתר ב"כ המאשימה למיקום הנאשם בשליש התחתון של המתחמים, אף כי לא בתחתיתם, ולאחר חפיפה מסוימת בין המתחמים, ביקש להטיל על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר וחצי, בניכוי ימי מעצרו, וכן להפעיל את המאסר המותנה וההתחייבות הכספית שהושטו על הנאשם בת"פ 61206-05-19, וזאת במצטבר לעונש המאסר שיושט, ולצד ענישה נלווית, קנס ופיצוי.

7. ב"כ הנאשם עמד על הפער בין הטענות לעונש במעמד הדיון מיום 10.5.23 לבין התייחסות ב"כ המאשימה לעמדתה בדבר העונש בדיון קודם מיום 27.2.23. בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לגזרי דין שניתנו ביחס לאחרים בחבורה, בגין אותם אירועים, כאשר לדבריו מעורבותם חמורה יותר משל הנאשם. הוא טען כי יש להקיש מהענישה שניתנה בעניינם לענייננו, מטעמי אחדות בענישה. לפיכך טען ב"כ הנאשם, כי דרישת המאשימה לענישה במקרה דנן מופרזת. על רקע האמור, טען ב"כ הנאשם למתחם ענישה באישום השני שנע בין 15 עד 40 חודשי מאסר בפועל.

לדברי ב"כ הנאשם, חלקו של הנאשם באירועים היה קל ביחס לחלקם של יתר החברים. באישום הראשון, הסתכם חלקו ביודוי אבנים. באישום השני, תצפת הנאשם על אחרים, ובאישום השלישי - מיוחס לו ירי של זיקוקים.

באשר להפעלת המאסר על תנאי בעניינו של הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע שאינו אירוע בטחוני, שהתרחש בשנת 2018, בגין עבירה שאינה כמו העבירות בהן הורשע הנאשם בגדרו של הליך זה. הוא עתר כי בית המשפט לא יורה על הפעלת המאסר על תנאי, ולמצער להפעלתו חלקו בחופף וחלקו במצטבר, והותיר ההכרעה בעניין לשיקול דעת בית המשפט.

באשר לאי רצונו של הנאשם להיפגש עם שירות המבחן לצרכי עריכת תסקיר בעניינו, טען ב"כ הנאשם, כי אי רצונו להיפגש אינו מלמד כי הוא אינו מביע חרטה על מעשיו.

בשקלול הנסיבות, טען ב"כ הנאשם, כי יש להשית על הנאשם עונש שאינו עולה על 18 חודשי מאסר בפועל.

ד. דברו האחרון של הנאשם

8. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר (פרוטוקול מיום 10.5.23 עמ' 21, שורות 31 - 32):

"אני רוצה לחזור הביתה ולשגרת חיים רגילה. נסחפתי לזה והתארסתי כשהייתי בכלא ואני רוצה לחזור לחיים ולעבודה."

ה. קביעת מתחם העונש ההולם

9. בהתאם להוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין, בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל "אירוע" שבגיננו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

בכתב האישום שלושה אישומים. ב"כ המאשימה עתרה לקביעה כי מדובר בשלושה "אירועים", כמשמעות המונח "אירוע" בהוראות סעיף 40ג לחוק העונשין, וב"כ הנאשם לא חלק על כך.

אני אכן מוצאת לקבוע מתחמי ענישה שונים לכל אחד משלושת האירועים. קביעה זו מתחשבת בפערי הזמן בין האירועים מושא האישום הראשון והשני (האישום הראשון בחודש יולי 2021, האישום השני בחודש מרץ 2022), ובאופי המעשים ודפוסי הפעולה באישום הראשון והשני (שנסובו על תקיפת בית החושן), אל מול האישום השלישי (שנסוב על ירי זיקוקים וידיוי אבנים לעבר רכב משטרה). זאת בהתאם לאמות המידה שבהלכה הפסוקה, לפיה הגדרת "אירוע", נקבעת על פי מבחן ה"קשר ההדוק", המתמקד בשאלה האם מדובר בעבירות שהיוו חלק מתכנית עבריינית אחת או חלק ממהלך עברייני אחד, והאם העבירות בוצעו, בין השאר, ב"סמיכות זמנים" (ר' דעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 29.10.2014)).

10. קביעת מתחם העונש ההולם לכל אירוע תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

מעשיו של הנאשם הציבו סכנה ישירה וממשית לחיי אדם, ופגעו בערכים החברתיים של הגנה על שלום הפרט ובטחונו, הגנה על שלמות הגוף, וכן של הגנה על שלום הציבור ובטחונו, שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק. מעשים אלה זרו תחושת חוסר ביטחון, אימה ופחד בקרב הציבור.

הפסיקה עמדה על הסכנה הגלומה בשימוש בבקבוקי תבערה ובירי זיקוקים, ועל ההכרח בהחמרת הענישה בנוגע לעבירות אלה (ע"פ 292/22 מדינת ישראל נ' מוחמד חליל (פורסם במאגרים 29.05.2022); בש"פ 5688/12 עודה ע.).

אלהדי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 08.08.2012). יש ליתן הדעת לפוטנציאל הנזק ההרסני של השימוש בבקבוקי תבערה ובירי זיקוקים, הגורמים לשילוח אש (ראו, בין היתר, בע"פ 3702/14 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 28.09.2014). על רקע האמור, ניכרת מגמת ענישה הולכת ומחמירה בגין עבירות אלה (ע"פ 3511/17 מדינת ישראל נ' עומר אבו ריא (פורסם במאגרים 17.09.2017, להלן: "עניין אבו ריא"); ע"פ 5300/16 מדינת ישראל נ' נגאר (פורסם במאגרים 8.01.17); ת"פ (מחוזי-ים) 25089-02-21 מדינת ישראל נ' טאהא (פורסם במאגרים 13.09.21)).

חומרה יתירה יש לייחס לעבירות כאשר ביסודן מניעלאומני ואידיאולוגי. מעשים שכאלה מחייבים, ככלל, דחייתם של שיקולי ענישה אחרים, בהם נסיבות אישיות, מפני הצורך בהרתעת היחיד והרבים ובהגנה על הציבור (ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אסווד, פסקה 8 (פורסם במאגרים 24.02.2022), להלן: "עניין אסווד"); ע"פ 1116/21 דיאלדין בדר נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (פורסם במאגרים 30.06.2021); ע"פ 3793/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 03.05.2020)).

מעבר לכך, יש לעמוד על חומרת עבירת התפרעות המונים. ביחס להתפרעות אלה, ובפרט בשל החשש מפוטנציאל סחיפת המון רב ויציאתן מכלל שליטה, נקבע בהלכה פסוקה, כי יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ומרסנת (עניין אסווד, בפסקה 8; ע"פ 3982/22 מדינת ישראל נ' מוחמד חג'וג' (פורסם במאגרים 27.10.2022)).

11. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב לא רק בחומרת העבירות כשלעצמן, אלא גם בחומרת הנסיבות שבהן בוצעו.

במקרה שלפני, הורשע הנאשם בשלושה מקרים נפרדים, אשר בוצעו על פני תקופה קצרה יחסית, שמשכה פחות משנה, וזאת בצוותא עם אחרים, והדבר עולה כדי נסיבות לחומרא.

באישום הראשון והשני - הנאשם היה מעורב, ביחד עם אחרים, בפגיעה שיטתית בתושבי בית החושן - משפחות יהודיות, בשני מקרים שונים, שתוכנו מראש. הנאשם לקח חלק בתכנון המעשים, ובהיערכות להם, ביחד עם אחרים, ונשא בתפקיד שיועד לו, כחלק מאותה החבורה, לשם הוצאת המעשים אל הפועל. באישום הראשון היה הנאשם מעורב בהתפרעות, במסגרתה נורו זיקוקים ויודו אבנים לעבר בית החושן. באישום השני, היה הנאשם מעורב בהשלכת בקבוקי תבערה וביידי זיקוקים לעבר בית החושן, כאשר אחד מבקבוקי התבערה שנזרק על ידי החבורה פגע בחלון ביתה של אחת מהמשפחות היהודיות המתגוררות במקום, גרם להידלקות תריס החלון בחדר בו ישן באותה העת תינוק. החדר התמלא עשן. התינוק חולץ והאש כובתה אך בשל תושיית אבי התינוק, נפגע העבירה.

אפנה לתסקיר נפגע העבירה, ולפגיעה המתוארת בנפגע העבירה ובילדיו, כתוצאה מהאירוע מושא האישום השני. לא הוצגו ראיות לנזקים נוספים, ברם פוטנציאל הנזק בגוף, נפש ורכוש שהיה עשוי להיגרם בשל המעשים מושא האישום הראשון והשני עצום. מעבר לכך, ניתן לשער את השלכותיו של ידוי תדיר של זיקוקים ובקבוקי תבערה על נפשם של כל תושבי בית החושן.

לקולא, יש להתחשב בהיקף מעורבותו של הנאשם בשני מקרים אלה, כאשר באישום הראשון לא ירה הנאשם זיקוקים בפועל אל עבר בית החושן, כי אם עמד על גג סמוך ויידה אבנים לעבר רכב משטרתי, ובאישום השני, לא לקח הנאשם חלק פעיל בעצם מעשה הפגיעה, כי אם שימש כמתצפת.

באישום השלישי - הנאשם יזם זריקת אבנים וירי זיקוקים לעבר רכב משטרתי והיה מעורב בביצוע בפועל של מעשה ההתפרעות, בו לקח חלק פעיל בירי זיקוקים אל עבר רכב משטרתי, וזאת כשהוא רעול פנים. מעשיו של הנאשם נעשו בעיתוי רגיש במיוחד, במהלך חודש הרמדאן 2022, בתקופה בה התרחשו בעיר העתיקה בירושלים הפרות סדר, שכללו התפרעויות ותקיפות על רקע לאומני וגזעני נגד כוחות המשטרה והביטחון. אף יש ליתן הדעת לפוטנציאל הנזק הגדול הטמון במעשיו של הנאשם.

12. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ המאשימה לפסקי הדין הבאים:

ת"פ 9143-06-21 מדינת ישראל נ' מועתז בלאה ואח' (מיום 3.11.2022) - הנאשם הורשע בעבירות של התפרעות, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, ומעשי פזיזות ורשלנות בצוותא. הנאשם ואחרים התקהלו בזמן מבצע "שומר החומות" בכניסה לעיר העתיקה בעכו, כשחלקם רעולי פנים, חסמו כבישים, ירו זיקוקים וידו אבנים ובקבוקי תבערה לעבר שוטרים וניידות משטרה, הנאשם ירה זיקוקים לעבר שוטרים ממרחק של עשרות מטרים כשהוא עוטה מסכה ובעת שאחרים ידו עליהם אבנים. על הנאשם נגזר עונש מאסר של 13 חודשים בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

עפ"ג (מחוזי חי') 26998-04-22 מדינת ישראל נ' מיאתב אבו היג'א (פורסם במאגרים 09.05.2022) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירות התפרעות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, היזק בזדון ואיומים. המשיב נטל חלק בהתפרעות בטמרה, יידה אבנים בצוותא עם מתפרעים אחרים לעבר שוטרים וניידת ממרחק קצר, כשהוא רעול-פנים. המשיב התפרע והתנגד למעצר. בית משפט השלום הטיל על המשיב עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המשיב וגזר עליו 16 חודשי מאסר בפועל, מבלי להתערב ביתר רכיבי העונש.

ת"פ (שלום חי') 30979-05-21 מדינת ישראל נ' וארד מנצור (פורסם במאגרים 08.08.2022) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של ניסיון להיזק בזדון, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. במהלך מבצע "שומר החומות", התקהלו עשרות סמוך לתחנת המשטרה בשפרעם, הציתו פחי אשפה בסמוך לתחנת המשטרה, והבעירו חפצים, באמצעותם חסמו ציר תנועה. בנוסף, יידו המשתתפים בהתקהלות בקבוקי תבערה, חפצים ואבנים, וירו זיקוקים לעבר מבנה תחנת המשטרה, ולעבר שוטרים וניידות משטרה, אחד מבקבוקי התבערה הצית דליקה בחצר תחנת המשטרה. נגזר על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 30.11.2017) - המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בשורה של הפרות סדר. המערערים, יחד עם אחרים, התארגנו בחוליה אשר שמה לה למטרה לבצע הפרות סדר, להשליך בקבוקי תבערה וליידות אבנים לעבר תושבים יהודים וכוחות ביטחון בעיר העתיקה בירושלים. בשורה של אירועים, שהתרחשו בסמיכות זמנים, היו המערערים מעורבים ברמות מעורבות שונות, ובשני מקרים שונים, בהכנת בקבוקי תבערה ויידויים אל עבר בית יהודים, וכן ביידוי אבנים וזיקוקים אל עבר בית יהודים וכוחות הביטחון (בחלק מהמקרים כחלק מהתפרעות, ובחלקם במתחם הר הבית). בית המשפט המחוזי גזר על אחד המערערים, שהיה קטין בעת ביצוע העבירות, 5 שנות מאסר בפועל. המערערים הנוספים נדונו ל-6.5 שנות מאסר בפועל ול-7 שנות מאסר בפועל. בנוסף הושטו על המערערים עונשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של המערער הקטין ל-4 שנות מאסר בפועל, ולא התערב בעונשים הנוספים.

ת"פ 30891-06-21 מדינת ישראל נ' קיים (19.10.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של מעשה טרור של הצתה, נשיאת נשק שלא כדין והתפרעות שסופה נזק. בזמן מבצע "שומר החומות" נאספו רבים סמוך לתחנת המשטרה, בכפר עוזייר, לילה אחר לילה, הציתו את תחנת המשטרה, ירו זיקוקים, השליכו אבנים ובקבוקי תבערה לעבר התחנה ולעבר שוטרים שנכחו במקום ושרפו צמיגים סמוך לדלת תחנת המשטרה. כתוצאה ממעשי המתפרעים עלתה באש נקודת המשטרה ונשרפה כליל. הנאשם נטל חלק בהתפרעות, ירה זיקוקים ויידה בקבוקי תבערה. על הנאשם נגזרו 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ת"פ (מחוזי י-ם) 31216-01-22 מדינת ישראל נ' נגאר (פורסם במאגרים 19.10.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של התפרעות, פיזות ורשלנות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וייצור נשק. במהלך מבצע "שומר חומות" הצטרף הנאשם להתפרעות במחנה הפליטים שועפט, יידה אבנים אל עבר כוחות הביטחון וירה לעברם זיקוקים. מספר ימים לאחר מכן, ייצרו הנאשם ואחרים בקבוקי תבערה ובהמשך יידו אותם לעבר כוחות הביטחון בכניסה למחנה. הנאשם הורשע בעבר בהתפרעות וניסיון תקיפת שוטר. על הנאשם נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

עפ"ג (מחוזי י-ם) 3148-02-16 מדינת ישראל נ' רמזי געבה (פורסם במאגרים 24.02.2016) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות. המשיב השתתף בהתפרעות במהלך ראש השנה במסגרתה התבצרו מתפרעים על הר הבית, יידו אבנים וברזלים בשוטרים. אחד השוטרים נפצע. המשיב יידה אבנים לעבר כוחות המשטרה, כשהוא רעול פנים. בית משפט השלום גזר על המשיב עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי החמיר את העונש וגזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

עפ"ג (מחוזי חי') 21997-03-22 מדינת ישראל נ' זכרייה מאדי (פורסם במאגרים 14.07.2022) - המשיב הורשע בעבירות של התפרעות, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, היזק ממניע גזעני והפרת הוראה חוקית. במהלך מבצע "שומר חומות" נטל המשיב חלק בהתפרעות בעיר עכו, ויידה אבנים לעבר

שוטרים יחד עם אחרים. סמוך לאחר מכן הגיע למחסן בידועו כי הוא בבעלות יהודי, ויחד עם אחרים הוציאו שקי תבלינים, שפכו את תכולתם, שברו חפצים והציתו את המחסן, שנשרף כליל. בית משפט השלום גזר על המשיב עונש של 14 חודשים בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו וגזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל. עונש המאסר על תנאי נותר על כנו.

13. בנוסף, אפנה לפסקי הדין הבאים:

ת"פ 14323-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני (7.12.2022) - הנאשם, קטין בעת ביצוע העבירות, הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות הצתה, היזק בזדון ממניע גזעני, ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות מתוך מניע גזעני וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. הנאשם ואחרים יידו בקבוקי תבערה אל עבר תושב יהודי הגר בשכונתם. הבית נשרף כליל. במקרה נוסף במהלך עימותים בין יהודי וערבים ירה הנאשם יחד עם אחרים זיקוקים על כוחות הביטחון והיהודים שנכחו במקום, מתוך מניע גזעני. על הנאשם נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

ע"פ 6245/22 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים 08.11.2022) - המשיב, קטין בעת ביצוע העבירות, הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של מעשה טרור של ניסיון הצתה ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. המשיב חבר עם אחרים כדי לידות בקבוקי תבערה מתוך מניע לאומני אידיאולוגי לעבר בית בו מתגוררים יהודים בשכונת בית חנינא. הם עטו רעלות והשליכו שלושה בקבוקי תבערה לעבר הבית. על הנאשם הוטל עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון החמיר את עונש הנאשם ל- 20 חודשי מאסר בפועל ולא התערב ביתר רכיבי העונש.

ת"פ (מחוזי י-ם) 37387-04-18 מדינת ישראל נ' דחל אללה (פורסם במאגרים 18.2.2019) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור נשק, נשיאת נשק והצתה. הנאשם ואחרים התמקמו בחצר הסמוכה לבית החולים הדסה הר הצופים, הסתירו את פניהם, הציתו את בקבוקי תבערה שהכינו יחד מבעוד מועד ויידו אותם לעבר בית החולים. חלק מבקבוקי התבערה התנפצו והתלקחו. מספר ימים עד שבועיים לאחר מכן, הנאשם והאחרים התמקמו בחצר האחורית של בית החולים, מעבר לגדר, הסתירו את פניהם, הציתו בקבוקי תבערה שהכינו מבעוד מועד ויידו אותם לעבר בית החולים. חלק מבקבוקי התבערה התנפצו והתלקחו. נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. הוטל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ע"פ 4324/16 חמזה נגאר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 31.07.2016) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בהשתתפות בהפרות סדר בשכונת ראס אל-עמוד בירושלים, וביידוי אבנים, בשני אישומים שונים, אל עבר כוחות הביטחון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל באישום השני ובין 20 ל-45 חודשי מאסר בפועל באישום השני, והשית על המערער עונש של 28 חודשי מאסר. בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

ת"פ (מחוזי י-ם) 16050-08-15 מדינת ישראל נ' אמג'די עבאסי (פורסם במאגרים 15.05.2016) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשורה של הפרות סדר, במסגרתן לקח חלק בהתפרעויות בשכונת סילוואן בירושלים. בחלק מהאירועים יידה בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון ורכביהם. באירועים נוספים יידה אבנים לעבר רכבי כוחות הביטחון ורכביהם. הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל של ארבע שנים וחצי ומאסר על תנאי.

ע"פ 5300/16 מדינת ישראל נ' אסאלם נגאר (פורסם במאגרים 08.01.2017) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו במעורבות בשורה של הפרות סדר, בחמישה מקרים שונים. בשלושה מקרים יידה המשיב אבנים לעבר כוחות הבטחון כחלק מהתפרעות, בשני מקרים היה המשיב מעורב בהכנת בקבוקי תבערה וביידויים אל עבר כוחות הבטחון. בית המשפט המחוזי גזר על המשיב עונש של 30 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון החמיר את עונשו של המשיב והעמידו על 40 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 733/17 אבו מיאלה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 07.06.2017) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במעורבות בשלושה מקרים בהם היה מעורב בהתפרעויות שכללו חסימת כבישים ויידוי בקבוקי תבערה ואבנים לעבר כלי רכב של כוחות הבטחון. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 52 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

ת"פ (מחוזי י-ם) 66152-06-20 מדינת ישראל נ' אבו סכראן (פורסם במאגרים 07.03.2021) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בביצוע עבירות מעשה טרור של הצתה ומעשה טרור של ניסיון להיזק בזדון ומעשה, וכן הורשע אחד מהם בעבירת מעשה טרור של מעשי פיזיות ורשלנות. בשלושה אירועים שונים יידו הנאשמים בקבוקי תבערה וזיקוקים לעבר בית מגורים של משפחה יהודית (באחד האירועים ייצרו הנאשמים את בקבוקי התבערה). באירוע נוסף ירה אחד הנאשמים זיקוקים לעבר רכבי יהודים. בעניין הנאשם המעורב בשלושת האירועים הראשונים נקבע מתחם עונש שנע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בעניינו של הנאשם השני, שהיה מעורב גם בירי הזיקוקים לעבר רכבי יהודים, נקבע מתחם עונש שנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עליו עונש של 26 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

ת"פ (מחוזי י-ם) 56327-08-21 מדינת ישראל נ' סלאח (פורסם במאגרים 07.03.2022, להלן: "עניין סלאח") - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשורת מעשי התפרעות וניסיון תקיפת שוטר. בחמישה אירועים שונים השתתף הנאשם בהפרות סדר נגד בהם יידה זיקוקים ואבנים לעבר כוחות הביטחון ובתי יהודים. נקבע מתחם עונש שנע בין 30 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ת"פ (מחוזי י-ם) 21278-09-21 מדינת ישראל נ' נאסר (פורסם במאגרים 07.06.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בחמישה אירועים בהם ירה זיקוקים ויידה אבנים לעבר בתי יהודים וכוחות

הביטחון ובאירוע התפרעות בהר הבית בו יידה אבנים לעבר כוחות הביטחון, המדובר באירועים מושא עניין סלאח. נקבע מתחם עונש הנע בין 30 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

14. אשר לשיקולי אחידות הענישה, ב"כ הצדדים הפנו לגזרי דין שניתנו בעניינם של אחרים בחבורה, כדלקמן:

ת"פ (מחוזי י-ם) 49029-05-22 מדינת ישראל נ' אבו אלהוה (פורסם במאגרים 15.03.2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בגין מעורבותו בפרשות מושא האישום הראשון והשני וכן בגין מקרה נוסף. בעניין האישום הראשון - בדומה למקרה שלפני, גם הנאשם בעניין זה עמד על גג סמוך לבית החושן ויידה אבנים לעבר רכב של כוחות הביטחון. בעניין האישום השני - בדומה למקרה שלפני, גם תפקידו של הנאשם בעניין זה היה תפקיד של מתצפת (ולא הורשע בייצור נשק, כבעניינו של מעורב נוסף בפרשה אודותיו ארחיב להלן). תמונת הנזק שפורטה זהה לתמונת הנזק במקרה שלפני (הידלקות חלון חדר השינה וחילוץ התינוק מהחדר בידי אביו, בשונה מבעניינו של מעורב נוסף, כמפורט להלן). במקרה נוסף היה הנאשם, כחלק מחבורה, מעורב בתכנון, הצטיידות מראש באבנים וזיקוקים, והשלכת אבנים וזיקוקים לעבר רכב משטרתי, בעודם עוטים מסכות. הנאשם יידה אבנים לעבר הרכב. בנוסף, הורשע הנאשם בגין מעורבותו בהתפרעות בהר הבית, במהלכה יידה אבנים לעבר כוחות הביטחון בעודו חבוש בכובע ומסכה.

בגין הפרשה מושא האישום הראשון נקבע מתחם עונש שנע בין 8 חודשים ל- 22 חודשי מאסר בפועל. בגין הפרשה מושא האישום השני נקבע מתחם עונש שנע בין 20 ל- 45 חודשי מאסר בפועל. בגין המקרה הנוסף בו היה הנאשם מעורב ביידי אבנים לעבר הרכב המשטרתי נקבע מתחם עונש שנע בין 8 ל- 22 חודשי מאסר בפועל. הושת על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 6,000 ₪ לנפגע העבירה בפרשה מושא האישום השני.

ת"פ (שלום ירושלים) 48993-05-22 מדינת ישראל נ' אבו אלהוה (פורסם במאגרים 20.04.2023) - הנאשם - הורשע על יסוד הודאתו בקשירת קשר לביצוע פעולות נגד כוחות הביטחון ונגד בית החושן, במעורבות בתכנון לירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון במספר הזדמנויות, וכן במעורבות בהתפרעות בהר הבית. נגזר על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 7,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בסך של 5,000 ₪.

ת"פ (מחוזי י-ם) 27544-05-22 מדינת ישראל נ' אבו ג'נאם (פורסם במאגרים 09.05.2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בגין מעורבותו בפרשה מושא השני ובגין מעורבות בפרשה דומה לפרשה מושא האישום הראשון, וכן בגין שני מקרים של מעורבות בפגיעה במצלמות אבטחה באמצעות יידי אבנים וניסור עמוד ובשני מקרים נוספים של מעורבות בתכנון לירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון (באחד מהמקרים אף בוצע ירי זיקוקים, ואילו הנאשם יידה אבנים אל עבר רכב משטרתי). בעניין האישום הראשון - בשונה מהמקרה שלפני, בוצע המעשה בעיתוי אחר (חודש ינואר 2022). מעורבות

הנאשם בעניין זה באירוע היתה גדולה יותר מבמקרה שלפני. הנאשם ירה בפועל זיקוקים לעבר בית החושן בעודו חבוש בכובע ומסכה, וכן תמונת הנזק משמעותית יותר, שכן חלק מהזיקוקים פגעו בקירות הבית. בעניין האישום השני - בשונה מהמקרה שלפני, הנאשם בעניין זה הוא שסיפק את בקבוק של ליטר וחצי בנזין לשם הכנסת בקבוקי התבערה, והורשע גם בניסיון הצתה ובייצור נשק (גם הנאשם בעניין זה לא לקח חלק פעיל בידי בקבוקי התבערה אלא כמתצפת). מנגד, תמונת הנזק שפורטה במקרה שלפני נפקדה מעובדות כתב האישום בעניין זה. בגין הפרשה הדומה לפרשה מושא האישום הראשון והפרשה מושא האישום השני נקבע מתחם עונש שנע בין 18 חודשי מאסר בפועל ל- 4.5 שנות מאסר בפועל. נגזר על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 5,000 ₪.

15. עקרון האחידות בענישה מהווה עקרון יסודי, הנגזר מעקרון השוויון. עקרון זה מחייב כי על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות והנסיבות האישיות של הנאשמים יוחלו שיקולי ענישה דומים, על מנת למנוע תוצאות מפלות בין אדם לאדם (ע"פ 5236/05 עמאשה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 04.03.2009)). החלת עקרון האחידות בענישה מתחייבת בפרט כאשר עסקינן בנאשמים המעורבים באותה פרשה, כפי המקרה שלפני (ע"פ 5769/14 יונתן אלרואי נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (פורסם במאגרים 20.09.2015); ע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (פורסם במאגרים 12.12.2017)). אמנם מדובר בשיקול אחד מבין מכלול השיקולים הרלוונטיים, אך כמתחייב אתחשב בו בגזירת העונש.

16. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובמתחמי העונש להם עתרו הצדדים, אני קובעת את מתחמי העונש ההולם, כדלקמן:

באישום הראשון - בין 6 חודשי מאסר בפועל ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

באישום השני - בין 18 חודשי מאסר בפועל ל- 40 חודשי מאסר בפועל.

באישום השלישי - בין 5 חודשי מאסר בפועל ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

ז. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

17. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, בהתאם להוראות סעיף 40א וסעיף 40יב לחוק העונשין.

השיקולים הרלוונטיים לגזירת עונשו של הנאשם הם:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם הרשעה קודמת רלוונטית בעבירת תקיפה וחבלה ממשית.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, קיבל אחריות על מעשיו וחסך הצורך בשמיעת עדויות. בהיעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, לא נערך תסקיר בעניינו, וממילא לא ניתנה התרשמות שירות המבחן מכנות דברי הנאשם וממידת הכרתו בחומרת העבירות שביצע.

נתוניו האישיים של הנאשם, נסיבות חייו ופגיעת העונש בנאשם ומשפחתו - הנאשם יליד שנת 2001, כבן 22, גבר צעיר שחייו לפניו. הנאשם נתון במעצר מיום 10.5.22, וידוע כי תנאי המעצר קשים מתנאי המאסר.

לחובת הנאשם יש להתחשב בצורך בהרתעתו, בשים לב למהות העבירות בהן הורשע, על רקע גזעני, לאומני ואידיאולוגי, ותוך מתן דגש גם לחשיבות הרתעת הרבים.

בהיעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם לא נערך תסקיר בעניינו, ולא הוצגה התרשמות שירות המבחן מהרקע של הנאשם, משפחתו וסביבתו, מאפייני אישיותו, גורמי סיכוי וסיכון, והאפשרות כי הנאשם יבצע עבירות דומות בעתיד.

18. אני מוצאת ליתן עונש כולל לכל האירועים, בהתאם להוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין. אמנם בדרך זו גזר הדין אינו מגלה את החומרה הקונקרטית אותה ייחס בית המשפט לכל אחד מהאירועים שבגינם הורשע הנאשם, אך הוראות הדין מתירות זאת.

הטעם להטלת עונש כולל נעוץ בעובדה כי, חרף היות המעשים "אירועים" נפרדים, מדובר בשרשרת מעשים בעלי מאפיינים דומים. בנסיבות אלה ראוי להטיל עונש כולל, שישקף את מלוא הנתונים הרלוונטיים לענישה.

בהתאם להוראות 40(ג) לחוק העונשין בגזירת העונש הכולל יש להתחשב במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וביחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש.

העונש הכולל שייגזר על נאשם במקרה של ריבוי אירועים אינו סכימה אריתמטית של העונשים הראויים בגין כל אירוע ואירוע, אלא עליו לשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול האירועים שבביצועם הורשע הנאשם לבין עונש המאסר שייגזר עליו. יחס הולם כאמור נגזר, בין השאר, מתוך השוואה לעונשים הקבועים בדין בגין ביצוען של עבירות שונות.

לפיכך, ולאחר שקלולם של מכלול הנסיבות לכף חומרא ולכף קולא, כפי שפורטו לעיל, אני מתרשמת, כי יש לגזור על הנאשם עונש כולל המצוי בשליש התחתון של מתחמי העונש ההולם, וגוזרת על הנאשם מאסר בפועל של 30 חודשי מאסר.

כמו כן, בהתחשב בנזקים שנגרמו בגין המקרה מושא האישום השני, יש לפסוק פיצויים לזכות נפגע העבירה.

ז. סוף דבר

19. נוכח האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- (ב) אני מורה על הפעלת עונש המאסר על תנאי בן 5 חודשים שהושת על הנאשם בת"פ 61205-05-19 ביום 27.12.21 תקופה זו תרוצה במצטבר לעונש שהושת לעיל בסעיף 19(א), כך שהנאשם ירצה עונש מאסר בסך כולל של 35 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כאמור.
- (ג) מאסר על תנאי למשך 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע.
- (ד) פיצוי לנפגע העבירה באישום השני בסך של 6,000 ₪, אשר ישולם בשישה תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 20.8.23.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשפ"ג, 04 יולי 2023, בהעדר הצדדים.